

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

27. februar 2009

Ansvar for anonyme indlæg på mediernes internet-hjemmesider

Danske Mediers Forum ønsker hermed at henlede Retsudvalgets opmærksomhed på den debat om ansvar for anonyme indlæg på internet, som fra tid til anden dukker frem i offentligheden med varierende styrke, senest i form af vedlagte kronik i Berlingske Tidende 11. januar 2009 og den ligeledes vedlagte kommentar dertil 18. januar 2009 efter omtalen af anonyme indlæg om IT Factory og virksomhedens direktør Stein Bagger på journalist Dorte Tofts blog på Business.dk.

Det fremføres således undertiden, at mediernes ansvarshavende redaktører bør holdes ansvarlige for krænkende indlæg af forskellig art, herunder fx injurier, som anonyme brugere lægger på mediernes hjemmesider. Det er Danske Mediers Forums klare opfattelse, at et objektivt ansvar for indhold, som redaktøren end ikke har haft mulighed for at tage stilling til, dels vil stride fundamentalt mod formålet med redaktøransvaret, dels vil flytte den ønskede demokratiske debat på nettet fra hjemmesider underlagt medieansvarsloven til andre hjemmesider.

I det følgende ønsker Danske Mediers Forum at præcisere indholdet af denne problemstilling samt at redegøre for, hvorfor den nuværende regulering findes velfungerende og derfor bør fastholdes uændret.

Lovgrundlag

Medieansvarsloven (lovbekendtgørelse nr. 85 af 9. februar 1998 med senere ændringer) har til formål dels at fastlægge kredsen af mulige ansvarlige for en lovovertrædelse, der kommer til udtryk gennem et massemedie, dels at pege på, hvem af disse mulige ansvarlige, der faktisk bærer ansvaret i et konkret tilfælde. Der er tale om et særligt medieretligt ansvarssystem – ofte kaldet "redaktøransvar", idet den ansvarshavende redaktør i en række tilfælde pålægges ansvar for indhold, som redaktøren har valgt at bringe anonymt med henblik på at beskytte mediets kilder. Redaktøransvaret modsvarer de regler om kildebeskyttelse, som findes i retsplejelovens § 172.

Medieansvarslovens regler finder anvendelse på trykte medier såvel som radio og tv, men kan også omfatte internetmedier, såfremt disse er anmeldt til Pressenævnet med angivelse af, hvem der er ansvarshavende redaktør, jf. medieansvarslovens § 8.

Det bemærkes, at visse betingelser skal være opfyldt for at lade internetmedier omfatte af det særlige medieretlige ansvarssystem. Der skal således være tale om stof, der periodisk udbredes til offentligheden, der skal være tale om nyhedsformidling, der kan ligestilles med formidlingen fra

den trykte presse eller fra radio eller tv, og der skal være tale om envejs-kommunikation, jf. nærmere Medieansvarsudvalgets betænkning nr. 1205/1990.¹

Dette smidige anmeldelsessystem sikrer, at alene internetmedier, der betragter sig som nyhedsformidlende medier i ovenstående forstand og som derfor anmeldes til Pressenævnet, bliver omfattet af det særlige medieretlige ansvarssystem i medieansvarsloven. Indholdet af andre internetmedier falder selvsagt ikke i et retstomt rum, men skal bedømmes efter lovgivningens almindelige regler, hvilket fører til, at den, der har skrevet et anonymt indlæg, selv bærer ansvaret for indholdet.

Dertil kommer, at et internetmedie – uanset om det er omfattet af medieansvarsloven – risikerer at ifalde et ansvar for ulovligt indhold, såfremt dette ikke fjernes straks efter, at mediet bliver gjort opmærksom herpå, jf. princippet i e-handelslovens § 16 (lov nr. 227 af 22. april 2002).

Som det fremgår af ovenstående, angår den her omhandlede problemstilling altså alene krænkende, anonyme indlæg på danske hjemmesider tilhørende internetmedier, der er anmeldt til Pressenævnet. Krænkende, anonyme indlæg på andre danske og udenlandske hjemmesider, der ikke er anmeldt til Pressenævnet, er derimod under alle omstændigheder uberørt af medieansvarslovens regler.

Problemer ved forslaget om udvidet redaktøransvar

Forslaget om, at mediernes ansvarshavende redaktører bør holdes ansvarlige for krænkende indlæg, som anonyme brugere lægger på mediernes hjemmesider i form af kommentarer til artikler eller blogs, som indlæg i debatfora, chat-rooms m.v., synes umiddelbart at kunne løse det problem, at det kan være vanskeligt at retsforfølge en anonym bruger, der har fremsat ærekrænkende udsagn eller lignende. Imidlertid indebærer "løsningen" nye og ikke mindre alvorlige problemer.

Såfremt den ansvarshavende redaktør ønsker at gardere sig mod at ifalde ansvar for krænkende kommentarer m.v., vil redaktøren således være tvunget til enten at indføre en ressourcekrævende forudgående udvælgelse af indlæggene eller helt at lukke for brugernes adgang til at deltage i den umiddelbare demokratiske debat, som internettet er en så fremragende platform for. Uanset om debatten forsinkes gennem udvælgelse eller helt forhindres, vil det medføre, at en væsentlig del af den offentlige debat forstummes eller flyttes til internet-hjemmesider, der ikke er anmeldt til Pressenævnet og derfor ikke er omfattet af det særlige medieretlige ansvarssystem. Forslaget om redaktøransvar for anonyme indlæg vil dermed paradoksalt føre til, at debatten – både den altovervejende del, der er lødig, og de relativt få underlødige indlæg – flyttes væk fra en række af de medier, som netop ser det som en af deres fornemmeste opgaver at facilitere den demokratiske debat.

---

¹ Justitsministeriets lovfdeling har i en skrivelse af 26. marts 2003 til Danske Dagblades Forening om ansvar for indholdet af informationssystemer anført, at "...selvom en virksomhed foretager elektronisk nyhedsformidling omfattet af lovens § 1, nr. 3, og denne virksomhed har indgivet anmeldelse til Pressenævnet i medfør af lovens § 8, vil lovens særlige ansvarssystem ikke omfatte sådanne chat-rooms eller debatfora mv. Kun i det omfang nyhedsformidleren foretager en journalistisk bearbejdning eller udvælgelse, vil der kunne blive tale om ansvar efter medieansvarslovens regler." Denne passus må forstås således, at ansvaret for indholdet af et internetmedie, der er anmeldt til Pressenævnet, skal bedømmes efter medieansvarslovens regler, medmindre der er tale om indhold, der ikke opfylder de nævnte betingelser, herunder at der skal være tale om envejs-kommunikation.

Såfremt den ansvarshavende redaktør i stedet vælger at fastholde den uredigerede debat på sin hjemmeside, pålægges redaktøren ansvar for indhold, som denne end ikke har haft mulighed for at tage stilling til.² Dette står i skærende kontrast til formålet med redaktøransvaret, nemlig at redaktøren i visse tilfælde påtager sig ansvaret for indhold, der stammer fra en anonym kilde, fordi redaktøren ønsker at beskytte kildens identitet. Redaktørerne har selvsagt ingen interesse i at beskytte anonyme brugere, der udnytter mediernes hjemmesider til at krænke deres medborgere. Forslaget om redaktøransvar for anonyme indlæg vil derfor også medvirke til at udvande redaktøransvarets betydning og berettigelse.

Sammenfattende er det Danske Mediers Forums opfattelse, at såfremt redaktøransvaret udvides til at omfatte anonyme, krænkende indlæg på mediernes hjemmesider, vil konsekvenserne heraf være til skade for den demokratiske debat i samfundet.

Løsningsforslag

Danske Mediers Forum mener, at problemet med de – heldigvis relativt få – krænkende, anonyme indlæg allerede i dag bliver løst på anden vis. De mere end 800 danske medier, som sammenslutningen repræsenterer, har alle en væsentlig interesse i så vidt muligt at forhindre krænkende indlæg på deres hjemmesider. På den ene side ønskes den brede debat, hvor alle kan komme til orde, på den anden side gøres der store anstrengelser for at undgå, at krænkende indlæg finder vej til offentligheden.

Medierne anvender en stribe forskellige tiltag enten enkeltvis eller i forening: Der opstilles vilkår for deltagelsen i mediernes debatfora, fx at der skal holdes en god tone, der kræves registrering af brugerne, fx med navn, adresse, emailadresse eller lignende, kommentarer fra brugere markeres konsekvent og tydeligt som sådanne, der fjernes indlæg, som ikke respekterer vilkårene, og der gives undertiden karantæne til brugere, der i gentagne og/eller alvorlige tilfælde krænker andre. Det er mediernes erfaring, at ikke mindst fjernelse af indlæg og karantæne til brugere i betydelig grad dæmper lysten til at komme med krænkende indlæg.

Danske Mediers Forum finder på denne baggrund, at der ikke er behov for at ændre det ganske "fintunede" og velfungerende medieretlige ansvarssystem, som reguleres i medieansvarsloven.

Såfremt ovenstående giver anledning til spørgsmål, står Danske Mediers Forum naturligvis til rådighed for Retsudvalget. Henvendelser herom kan rettes til sekretariatsleder Holger Rosendal, Digitale Publicister, på email hrd@digitalepublicister.dk eller telefon 3397 4000.

Med venlig hilsen
Danske Mediers Forum

Christian Kierkegaard
Direktør, Danske Specialmedier

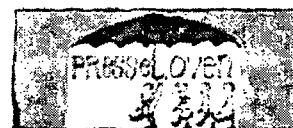
Holger Rosendal
Sekretariatsleder, Digitale Publicister

² Dette vil fx gælde for DR, som er forpligtet til at inddrage brugerne på DR's internetsted gennem blandt andet debatfora og communities, jf. public service-kontraktens punkt 4. Tilsvarende gælder for TV 2-regionerne, at disse er forpligtede til at drive internetaktiviteter med indhold og tjenester, der bruger internettets formidlingsformer og bidrager til deres public service-formål.

Kronik: Anonyme bloggere er et problem

Af Michael Christiani Havemann, [magasin@berlingske.dk](mailto:magasinet@berlingske.dk)
Lørdag den 10. januar 2009, 22:30

Hvorfor skal det være ansvarsfrit at skrive og offentliggøre blogs på avisernes netudgaver? Der er skabt enorme, velbesøgte fora på nettet, hvor man i praksis ansvarsfrit kan boltre sig i krænkelser af sine medmennesker. Loven må præciseres.

Inden The Times, der er en af verdens mest respekterede aviser, i forrige uge omtalte dokumentarprogrammet »Den Bitre Smag af Te«, der bl.a. blev vist på DR i november, og som er produceret af den meget anerkendte – og flere gange Cavling-nominerede – danske journalist Tom Heinemann, har The Times sendt sine egne korrespondenter til de steder i Indien og Afrika, som udsendelsen omhandler, for at kontrollere rigtigheden af Heinemanns historie. At der er tale om en af Danmarks mest anerkendte journalister, og at programmet har været vist på DR, SVT og NRK, er ikke tilstrækkeligt til, at man vil genfortælle historien. En sådan journalistisk fremgangsmåde/metode – dvs. kvalitetskontrol – af avisens historier er den gode presses adelsmærke. Avisen sætter en ære i kun at ulejlig sine læsere med korrekte oplysninger – det fås ikke bedre!

Lige så værdifuldt det er, at vi fra den seriøse presse modtager disse korrekte oplysninger – lige så skadeligt er det, når vi bliver fyldt med usandheder, ufuldstændigheder eller andre manipulerende indlæg. For vi er jo tilbøjelige til at tro på det, vi får fortalt. Det er i praksis uhyre vanskeligt at få rettet en fejlagtig opfattelse, der er skabt af ukorrekte oplysninger i pressen; de trækker lange, seje, ubehagelige spor, og de er ofte i årevis yderst belastende for deres ofre.

Der er ingen tvivl om, at pressens tilgang til væsentlige oplysninger ofte afhænger af, at journalisterne kan tilbyde deres kilder anonymitet og dermed sikre, at kilderne ikke ifalder straf- eller erstatningsansvar. Det forhold er så grundlæggende for pressen og har været det i årtier, at ingen seriøst vil anfægte det i dag.

Men – som bekendt er der brodne (endda meget brodne) kar i alle lejre. Så hvordan beskytter vi hinanden imod at blive ofre for misbrug af adgangen til at komme anonymt til orde?

Det har medieansvarsloven løst på glimrende vis. Loven indfører ansvarsfrihed for ophavsmanden til anonyme oplysninger/indlæg, men pålægger til gengæld den redaktør, der lader sin avis bringe det anonyme indlæg, såkaldt objektivt (dvs. skærpet) ansvar for indholdet. Man opnår herved, at den anonyme kilde får fuld beskyttelse, samtidig med at et evt. krænket offer kan få oprejsning ved at rejse sag (ganske vist ikke mod ophavsmanden, men dog) mod en fuldt ansvarlig person – den ansvarshavende redaktør. Der er ingen undtagelser/modifikationer eller andet. Avisen kan ikke fraskrive sig ansvaret for anonyme læserbreve; medieansvarsloven sikrer, at den krænkede altid kan identificere én ansvarlig person, som kan retsforfølges for krænkelser. Der findes ganske enkelt ikke så meget som en sætning, et billede eller et eneste ord i en avis, som man ikke har mindst én ansvarlig person for. Man har fundet det rimeligt at pålægge redaktøren dette ansvar, da han jo blot kunne have afvist det anonyme indlæg i sin avis eller have krævet, at indlægget blev skrevet under forfatterens navn, idet redaktøren i så fald er ansvarsfri.

For papirudgaver af aviserne har loven altså for længst løst problemet og det på en måde, som jeg aldrig – fra nogen side – har hørt kritiseret. Loven foretager en glimrende afbalancering af de anerkendte interesser på pressens/kildernes side og tilgodeser samtidig de potentielle ofre, der bliver udsat for overgreb fra de brodne kar.

Sidestykket til læserbrevene i vores papiraviser er nu (i stigende grad) de såkaldte blogs på internet-udgaverne af de samme aviser. Her skriver læserne en lang række indlæg om dette og hint – nogle gange (korrekt) navngivet, andre gange anonymt. Disse blogs bliver på nogle medier »behandlet« (godkendt og måske endda redigeret) af redaktionen, inden de offentliggøres; på andre medier kan læserne selv skrive direkte på det pågældende internetmedium.

Men hvad nu, hvis indholdet er usandt og krænker andre: det kan være oplysninger (sande eller usande) om andres privatliv; det kan være ærekrænkelser af enhver slags eller f.eks. skadelig/ondsindet omtale af erhvervsvirksomheder (konkurrenter), m.v. Problemet er de indlæg, der, måske foranlediget af almindelig hadefuldhed, »afslører« de krænkende oplysninger (beskyldninger) med henblik på at skade.

For de indlæg, jeg her taler om, er der ingen tvivl om, at de er lovstridige – der er tale om overtrædelser oftest af straffelovens bestemmelser om privatlivskrænkelser og/eller injurier eller overtrædelse af f.eks. markedsføringsloven. Det, der er særligt for de anonyme indlæg, er, at de ofre, der bliver krænket, ikke har nogen chance overhovedet for at identificere krænkeren og holde ham ansvarlig. Man kan købe et taletidskort og fra sin mobiltelefon eller fra en e-mailadresse oprettet i et fiktivt navn udspy alverdens injurier og andre krænkelser på etablerede, anerkendte domæner, hvorved man når en mægtig læserskare – og domæneejereren (TV2, Berlingske eller tilsvarende dominerende medier) vasker hænder og hævder, at det ikke er deres ansvar.

Det centrale spørgsmål om, hvem der er ansvarlig for anonyme blogs, er endnu ikke afgjort af domstolene, men skulle have været det i den sag, IT Factory og Stein Bagger anlagde mod Berlingske.dk. Da denne sag nu næppe bliver til noget, bliver spørgsmålet desværre ikke besvaret i denne omgang.

Danske Dagblades Forening har angiveligt den særegne opfattelse, at internetaviser ikke er ansvarlige for indholdet af unavngivne blogs. Efter min opfattelse er dette både i strid med al sund fornuft – og med loven, som netop blev vedtaget i 1992 med det overordnede formål, at ansvarsreguleringen i pressen skulle være ens for alle medier – altså uanset om man udkommer på papir, som radio/TV, eller er internetbaseret.

Pressenævnet har i en afgørelse ultimo 2007 fastslået, at TV2 ikke var ansvarlig for en blog på dennes hjemmeside, fordi skribenten havde skrevet uredigeret »direkte« på hjemmesiden. Afgørelsen er – som det også tidligere er set med afgørelser fra pressenævnet – juridisk forkert, men det bliver ikke fastslået autoritativt, da afgørelsen ikke forelægges for domstolene.

Da det ikke er til at sige, hvornår vi får en domstolsafgørelse af spørgsmålet, kunne man ønske, at Folketinget fjerner tvivlen ved at præcisere loven, så den præcist fastlægger ansvarsreguleringen. Man kunne også ønske sig, at den seriøse presse ville indføre en saglig redaktionel kontrol med ledigheden af de indlæg, de lader offentliggøre på deres domæner og som – i hvert fald indtil videre – nyder godt af, men på sigt ødelægger troværdigheden af det medium, der lægger »spalteplads« (domæneplads) til ondskabfulde, ukorrekte, krænkende indlæg. Nogle internetaviser (f.eks. dagbladet Information) har en web-redaktion, der opfordrer læserne til at protestere mod stødende indlæg. Men en sådan efterfølgende korrektion er langt fra tilstrækkelig; før en sådan henvendelse bliver behandlet og fjernet af web-redaktionen, er skaden sket, og indlægget kan have spredt sig til andre domæner på internettet, hvor det vil forblive tilgængeligt, selvom det fjernes fra det første medium.

Selv når anonyme bloggere faktisk har fat i noget rigtigt, der kan bidrage til afsløring af uregelmæssigheder, er det misforstået at ophøje dem til helte. Der er intet hensyn at tage til de anonyme bloggere – de kan have gode grunde til at ønske anonymitet, men i så fald kan de blot anonymt aflevere deres oplysninger til seriøse journalister, der kan kontrollere rigtigheden, inden de ulejligere deres læsere med at læse en masse, der er usandt. Sådan som det er sket i årtier, før vi fik internettet og blogs. Det tilfører ikke verden noget værdifuldt, at de oplysninger/beskyldninger, de anonyme bloggere ikke vil lægge navn til, bliver gjort tilgængelige på dominerende massemediers domæner, medmindre oplysningerne forinden har gennemgået en passende kilde- og kvalitetskontrol.

For mig at se er der kun én løsning, men den er til gengæld helt ukompliceret: at internetmedierne anerkender og påtager sig ansvaret for de anonyme blogs, eller at medierne kræver og påser, at indlæggene er korrekt navngivne og dermed sikrer, at ofrene har mulighed for at gøre de pågældende skribenter ansvarlige. Altså præcis den samme afbalancerede løsning som gælder for papirudgaverne af

de samme aviser.

Jeg går ud fra, at dette også var Folketingets hensigt ved vedtagelsen i 1992 af medieansvarsloven, men der er tilsyneladende brug for en præcisering af loven, så der ikke er tvivl om, hvad vi har at rette os efter. Det kan tage flere år, før vi får fastslået retsstillingen ved domstolene – og der er mange, der kan nå at blive unødigt ydmyget og krænket i ventetiden.

Luk vindue

Udgiverne skal selv sikre kvalitet på nettet

Af Anders Lassen - adm. direktør og Holger Rosendal - cheffjurist hos Danske Dagblades Forening
Lørdag den 17. januar 2009, 22:30

Digitale Publicister arbejder målrettet på at sikre høj faglig og etisk standard. Høje standarder er vejen frem, lovgivning er ikke nogen brugbar løsning i forsøget på at hindre krænkende og anonyme udfald på nettet.

Det er et problem, at nogle få misbruger adgangen til at ytre sig og krænker andre uden at turde stå frem med navn. Men lovgivning er ikke vejen ud af problemet. Foto: Scanpix

Skal redaktøren af et medie være ansvarlig for anonyme indlæg på mediets hjemmeside? Det argumenterede advokat Michael Christiani Havemann for i søndagskronikken 11. januar. Han ønsker, at det særlige medieretlige ansvarssystem – redaktøransvaret – udvides til at omfatte »anonyme bloggere« på mediernes hjemmesider, uanset om dette indhold faktisk redigeres af mediet. Men den åbne debat på nettet er et af de største fremskridt for medierne i meget lang tid, og en regulering vil skabe flere problemer, end den løser. Så selvom visse anonyme indlæg er problematiske, er vi meget uenige i, at en ændring af lovgivningen er en løsning.

Først en præcisering: Når Havemann omtaler »anonyme blogs« og »anonyme bloggere«, sigter han efter alt at dømme alene til de anonyme kommentarer, som undertiden skrives til blogs eller artikler på mediernes hjemmesider. Bloggerne på mediernes hjemmesider er derimod ikke anonyme. Der er tale om en række dygtige skribenter med noget på hjerte, herunder ikke mindst navnkundige Dorte Toft, som på sin blog på Business.dk medvirkede til at lukke den varme luft ud af Stein Bagger og IT Factory. Anonyme blogs findes, men ikke i de publicistiske mediers univers, som her er genstand for debat.

Problemet er altså ikke mediernes blogs i sig selv; de skrives efter aftale med medierne og supplerer på bedste vis dagbladets, magasinets eller tv-stationens indhold. Her er der plads til at gå i dybden med selv den mindste detalje, og her er der mulighed for, at enhver kan komme til orde og blande sig i debatten. Og det sker. Tusindvis af sådanne »moderne læserbreve« med engagerede, konstruktive, kritiske og ærligt mente synspunkter finder vej på nettet. Dette er et ubetinget gode for den demokratiske debat. Et eksempel på værdien af brugerinvolvering er Berlingskes artikelserie »Forbrydelsen«, der i hidtil uset omfang har involveret borgerne og benyttet deres iagttagelser og erfaringer til at skabe forbilledlig journalistik, som tidligere på måneden blev hædret med årets Cavling-pris.

Nej, problemet er ikke mediernes blogs eller langt størsteparten af de kommentarer, som de afstedkommer. Problemet er, at nogle få misbruger adgangen til at ytre sig til at krænke andre uden at turde stå frem ved navns nævnelser, og at det kun i nogle situationer lader sig gøre at finde frem til de anonyme skribenter ad teknisk vej.

Så ja, vi er enige med Havemann i, at usande eller på anden måde krænkende, anonyme indlæg er et uvæsen, som ikke hører til på seriøse mediers hjemmesider. Medierne sørger derfor også for, at den slags indlæg fjernes, så snart de opdages. Men Havemanns tanke om at gøre en redaktør ansvarlig for et anonymt indlæg, som redaktøren ikke engang har haft lejlighed til at læse, vil imidlertid bryde radikalt med redaktøransvarets raison d'être – at redaktøren i visse tilfælde påtager sig ansvaret for indhold fra en anonym kilde, fordi redaktøren vil beskytte vedkommendes identitet. Men redaktørerne har intet ønske om at beskytte personer, der skriver anonyme indlæg, der uden saglig grund krænker andre og tilmed bringer deres mediers troværdighed og seriøsitet i fare.

Den redigerende funktion er dermed helt central for forståelsen af redaktøransvaret.

Men skal man da lukke helt af for uredigerede indlæg og kun acceptere at offentliggøre læsernes kommentarer efter forudgående kontrol? Nej, man må nødvendigvis anvende internetmediet på mediets egne vilkår, herunder at enhver har mulighed for at give sit besyv med her og nu – også når synspunkterne er kontroversielle, sproget er stødende eller retstavningen er fraværende. Det er en enorm styrke ved interaktive medier. Det involverer læserne og forvandler dem fra passive modtagere af nyheder til aktive deltagere i den demokratiske debat. Men det rummer en risiko for misbrug, og derfor skal medierne selvfølgelig gøre deres bedste for at holde debatten fri for krænkende indlæg. Det kan fx ske ved at opstille vilkår for deltagelse i debatten, krav om tilmelding med navn og adresse, fjernelse af krænkende indlæg og karantæne til brugere, der bryder vilkårene. Dette minimerer i betydelig grad risikoen for krænkende indhold, som dog næppe helt kan undgås.

Havemann kritiserer Danske Dagblades Forening for »den særegne opfattelse, at internetaviser ikke er ansvarlige for indholdet af unavngivne blogs«. Det er imidlertid en opfattelse, som bygger på Justitsministeriets klare fortolkning af medieansvarslovens regler. Men som det formentlig også er Havemann bekendt, har DDF samtidig gjort klart, at selvom der ikke kan gøres et juridisk ansvar gældende, har medierne selvsagt et etisk ansvar for indholdet.

Danske Dagblades Forening tog sidste år initiativ til stiftelsen af »Digitale Publicister«. Foreningen har foreløbig 85 digitale medier udgivet af dags- og magasinpressen samt TV2 som medlemmer, og fælles for disse publicistiske medier er blandt andet ønsket om en høj faglig og etisk standard i indholdsproduktionen på nettet.

Det er vores opfattelse, at det – trods alt – beskedne problem med krænkende kommentarer til blogs m.v. netop skal løses gennem mediernes bestræbelser på at sikre høje standarder og ikke gennem lovændringer, som kan vise sig at være ødelæggende for det endnu unge internetmedies potentiale.

Luk vindue